

אור הרשב"י

לצד השמאל לוקחת ב"ן לבד. ולכן אבא ואמא שהם פרצופים נפרדים זה מזה ואין הנוקבא כלולה בזכר כמו עתיק וא"א, לכן כל אחד נותן לבניו מחלקו, דהיינו, אבא נותן לז"א ונוק' לשניהם בסוד "מה שמו ומה שם בנו", ובסוד "ה' בחכמה יסד ארץ ובחכמה יבנה בית". ואמא נותנת לז"א ונוק' לשניהם "כונן שמים בתבונה" ובסוד "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן".

ועתה, לאחר שביארנו כל סדר החילוף שבתפילה בימי החול וגם טעם החילוף, נבאר הדברים בסידור והוא, כי בק"ש העלנו את הברורים בתיבת "אחד" עד ע"ב וס"ג דא"ק, ויחדנו אותם וירדו המוחין דרך המדרגות לחב"ד חג"ת נה"י דנה"י דעתיק ולחג"ת דא"א ונתייחדו המזלות ואז ירדו המוחין ד' מוחין דחכמה לחב"ד דאבא וד' מוחין דבינה לחב"ד דאמא ומתייחד אבא מניה וביה ויורדים המוחין החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו. וכן אמא מתייחדת מניה ובה ויורדים המוחין החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה.

ועתה כותב הרב בסידור ליחד ישסו"ת הראשונים, דהיינו, שאמא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים שהוא מ"ה דב"ן והם חח"ן ודת"י דחסדים דצל"ם דאמא ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וכו' ונותנם לאמא. ע"כ לשון הסידור וכאן נעשה החילוף, כי כאשר אבא נותן הטיפה ביחוד בבטן אמא אז אמא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים וכו' ונעשה החילוף כאן

היא כלולה בשמאל דכל פרטי הספירות דפנים ודאחור. ואבא הוא מ"ה בלבד ואין בו בחי' ב"ן. ולכן הוריע ארבעה מוחותיו משם מ"ה לבד ולא מב"ן. וכן אמא היא ב"ן לבד ואין בה בחי' מ"ה והוריעה ארבעה מוחותיה משם ב"ן לבד ולא משם מ"ה.

והנה מכיוון שבעתיק הנוק' היא כלולה בו ואין ניכר אלא בחי' הזכר דעתיק לבד, לכן כאשר נמשכו המוחין ממנו לא"א, אע"פ שנפרדו ונכרו יותר ממה שהיו בעתיק לפי שירדו ממקומם וממדרגתם, על כל פנים הנוחו בפרצוף אחד כמו מתחילה בעתיק, אלא שהמ"ה בימינו והב"ן בשמאלו, ועדיין נקרא שהנוק' היא כלולה בזכר ולא ניכר כי אם הזכר לבדו היות והם בפרצוף אחד.

ואבא ואמא, שהמוחין שלהם באו מא"א, הואיל ואבא מלביש לימין דא"א ששם שם מ"ה ואמא מלבשת לצד שמאל ששם שם ב"ן, לכן די שכל אחד יקח מה שהוא מלביש, אבא בחי' מ"ה ואמא בחי' ב"ן, כי הם לוקחים מפרצוף אחד בלבד, כי הנוק' דא"א היא לא פרצוף בפני עצמה שהיא תביא לאבא ואמא ממנה מוחין לבד, כי פרצופה אינו ניכר והיא כלולה בזכר. ואין הכי נמי, אם היתה הנוק' דא"א ח"ו נפרדת ממנו, היו נותנים כל אחד מחלקו לאו"א ואבא היה לו גם מ"ה וגם ב"ן ואמא היו לה גם מ"ה וגם ב"ן. אבל עתה שהנוק' דא"א היא כלולה בזכר ואינה נפרדת ממנו אלא היא בשמאלו, לכן אבא שמלביש לצד הימין לוקח מ"ה בלבד ואמא שמלבישה

נה"י דא"א מהאורות שלהם. ומתלבשים בתוכם המוחין דחב"ד דז"א, ואז הנה"י דא"א עם המוחין דחב"ד דז"א שבתוכם נכנסים ומתלבשים בכלי חב"ד דז"א, ועתה מפרש צד ימין שהוא מוח חכמה דז"א שנתלבש בתוך כלי נצח דאבא, ואומר "אתגליף האי חכמתא" כלומר נחקק כלי הנצח דחכמה ונתרוקן מן האור שבו בתחלה דהיינו הסתלק אור נצח דאבא מהכלי שלו ונכנס בפנים מוח חכמה דז"א, **וְאִפִּיק חַד נְהָרָא** והוציא והלביש בתוך החקק ההוא שהוא כלי הנצח דאבא, נהר אחד שהוא מוח חכמה דז"א, וקרא אותו נהר כי הוא משקה לכל קו ימין חח"ן דז"א, **דְּנָגִיד וְנָפִיק לְאַשְׁקָאָה גִּנְתָּא וְעֵייל** (נ"א וְעֵיילין) **בְּרִישָׁא דְעִיר אֲנָפִין, וְאַתְעֵבִיד חַד מוֹחָא** שנמשך ויוצא להשקות את הגן שהוא ז"א, ונכנס כלי הנצח דאבא עם מוח החכמה דז"א שנתלבש בו ונתלבש בחלל הימני שבראש ז"א ונעשה שם בז"א מוח אחד שהוא מוח חכמה דז"א **וּמִתְמָן אֶתְמַשִּׁיד וְנָגִיד בְּכָל גּוּפָא, וְאַשְׁקִי כָּל אֲנוּן נְטִיעָאן** ומשם ממוח חכמה דז"א נמשכת הארתו בכל הגוף דז"א, והכוונה כאן לכלי קו ימין דז"א ומשקה את כל אותן הנטיעות דז"א שהם חסד ונצח דז"א וכידוע שהחכמה משפיעה בכל הגוף ממש כמש"כ כולם

אור הרשב"י

וגם חג"ת דישסו"ת השניים והוא ל' דצ"ם ושארית המוחין שהם הנה"י דב' צלמים הנ"ל, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דתי באחוריים שט' פרקין דנה"י דכל פרצוף דישסו"ת השניים שהם ישסו"ת השלישים והם נכנסים ממש בתוך הז"א.

בבטן אמא. כלומר צ"ם דאבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן בנה"י דאבא וצלם דאמא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן בנה"י דאמא. ומוציאים ב' צלמי המוחין דא"א שבנה"י דישסו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים באחוריים דחב"ד דישסו"ת השניים והוא מ' דצ"ם ולהשאיר שם הכחב"ד.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בחכמה עשית, וקרא לו"ק נטיעות מפני שבהיות ז"א בבטן אמא בבחינת ו"ק נקראו נטיעות
 [עט] **הָהָא הוּא דְּכֵתִיב** וזה מה שכתוב, (בראשית ב) **וַיְהִי עֶרְבַּי וַיְהִי קֶדֶם**
וַיֵּצֵא מִן הָאָדָם מִן הָאָדָם מִן הָאָדָם ונהר שהוא מוח חכמה דו"א יוצא מעדן שהוא אבא **לְהַשְׁקוֹת אֶת**
הַגֶּן וְגו' להשקות את הגן שהוא ז"א את החסד ונצח שלו ובכללות כל הו"ק נקראים
 נטיעות ומשקה אותם.

מח בינה דו"א

תו אֶתְּנֵלִיף הָאֵי חֲכָמָתָא ועוד נחקק ונתרוקן כלי ההוד דאבא מהאור
 שבו והלביש בתוך ההוד הזה את מוח בינה דו"א לאחר שנתלבש בהוד דאמא
 כנודע וכיון שהוא בחינת אחסנתא דאימיה נקרא חכמה דאמא, **וְאֶתְּמַשְׁךְ**
וְעֵיל בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנָפִין, וְאֶתְּעַבֵּיד מוֹחָא אַחְרָא
 ונמשך ונכנס בראש ז"א בחלל השמאלי שבראשו ונעשה בראש ז"א מוח אחר שהוא מוח
 בינה דו"א והתפשט בגבורה והוד דו"א.

מח דעת דו"א

(ההוא אַחְרָא) **הָהוּא נְהִירוֹ דְּאֶתְּמַשְׁכָּא מִנִּיהּ** גירסת רבנו האר"י היא

אור הרשב"י

[עט] ועיין אור עינים לקאמרנא דף ק"כ ע"ג וז"ל:
 נטיעות בקרני חגבים הם ששה קצוות דו"א
 בתחלת אצילותם היו דקים מאד בקרני חגבים
 הנקראים אז בשם נקודות, ועקרון הקב"ה
 מבחינה זו וממקום מעמדם בבחינת קטנות הזה
 ושתלן במקום אחר גדול שהוא בעולם התיקון
 ונעשה מהם ארזי לבנון כמו ששה קצוות
 דאבא עלאה: עיין זהר בראשית ד' ל"ה ע"ב
 וע"ה שער הכללים פ"ד ד"ז ע"ד.

הלימוד היומי

"ההוא אחרא הוא נהירו דאתמשיך מנייהו" [9] – ופירוש הדברים מוח האחר שהוא מוח הדעת דז"א הוא אור שנמשך מאלה השנים שהם חכמה ובינה וכלול משניהם כי הוא נמשך מיסודות דאו"א שהם ב' עטרין, וזה נעשה באופן זה **אַלִּין תִּרִין מְשִׁיכֵן אֶתְגְּלִיפּוֹ, מִתְחַבְּרֵן בְּחֵד רִישָׁא דְעֻמִּיקָא דְבִירָא** שאלו שתי ההמשכות דתרין עטרין דיסודות דאו"א נחקקין ומתרוקן הכלי שלהם ומתחברים בראש אחד שהוא יסוד דאמא הנקרא עומק הבאר בסוד "באר מים חיים", ויסוד דאבא מתלבש ביסוד דאמא כדי להתלבש למעלה בראש ז"א ולכן יסוד דאמא נקרא ראש, **דְּכִתִּיב, (משלי ג) בְּדַעְתּוֹ תִּהְיוּמוֹת נִבְקְעוּ** כמש"כ בדעתו דהיינו דעת ו' שהוא ז"א תהומות יסוד ועטרה דאמא "נבקעו" ויצאו מהם הארת חו"ג דדעת ונתלבשו בכל גופא דז"א בכל השבעה תחתונות דז"א. **וְעִיל בְּרִישָׁא דְזַעִיר אֲנָפִין, וְאַתְעֵבִיד מוֹחָא אַחְרָא** ונכנס בראש ז"א ונתלבש שם בחלל האמצעי ונעשה שם מוח אחר שהוא מוח דעת דז"א, **וּמִתְפָּן אֶתְמְשִׁיךְ וְעִיל לְגוֹ גּוּפָא** ומשם מהדעת נמשך ונכנס לתוך הגוף דז"א דהיינו שמתפשט בכל גוף ז"א והוא מכיון דיסוד דאמא מסתיים בחוזה דז"א ולכן בהתפשטותו למטה מתפזר בכל הקוים ואינו מתפשט רק בקו שלו שהוא דת"י כמו מוח

אור הרשב"י

ומתחברן בחדא רישא עמיקא דבירא וכו' יעו"ש, ונראה שגירסת עין חיים היא העיקר, שהרי בהגהות דרך אמת למהרח"ו ז"ל מתק תיבת ההוא אחרא יעו"ש, משמע שהסכים בגירסת עין חיים.

[9] ועיין למו"ר יין הרקח דף מ"ה טור א' וז"ל: מלשון זה נראה שכך היתה גרסת האר"י ז"ל אמנם מעין חיים (שכ"ט פ"ז) משמע, שעיקר הגירסא היא: "האי נהירו דאתמשכא מתרין אלין, תרין משיכין מתגלפין

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000